

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE HELENY DOBOSZOVÉ

Helena v rámci bakalářské práce navrhovala novou budovu fakulty architektury v Drážďanech.

Pro bakalářskou práci je to zadání náročné, jak předmětem, tak objemem.

Obdélná stopa stavby poměrně dobře zapadá do schwarzplanu v širším kontextu. Ze západní strany dotváří ulici, přičemž navazuje na uliční čáru vymezenou sousední budovou. Z jižní strany pak vhodně vymezuje parkový prostor. Trochu nejisté se zdá být zakončení stavby směrem k hlavní komunikaci na východní straně. Autorka pokračuje v ustupování od komunikace, což je v místě použité řešení. Na druhou stranu by možná větší ponechaný předprostor dovolil silněji vnímat kontrast stylů mezi historickou sousední a navrhovanou stavbou.

Navrhovaná budova má konzervativní bezpečné pojednání, které je ovšem nadčasové a patrně se nestane, že pro další generaci studentů bude stavba přežitá.

Půdorysná obdélná stopa klame tělem, protože nepředstavuje objemové řešení, ale zastavěnou plochu.

Ve skutečnosti za kostkou vstupní partie stavby pokračuje asi 9m tenká deska o výšce bezmála 30m.

Celá tato štíhlá hmota má na šňůře chodby zavěšeny korálky učeben a příslušenství. Chodba směřuje k severu a učebny k jihu. Spolu s masivním prosklením jižní strany není možné nepoložit otázku, jestli je to vhodný koncept dispozičního řešení.

Před okny pochopitelně nechybí zastínění. Jsou to masivní lamely přes všechna patra. Lamely jsou plechové, bíle stříkané, perforované. Je třeba říci, že motoricky ovládané stovky a možná tisíce lamel, nepředstavují příliš ekonomické řešení. Autorka píše, že i při úplném uzavření lamel bude v učebnách dostatek světla na práci. Rád bych tomu věřil, ale naznačená perforace nepropustí víc jak odhadem 5% světla. No doufejme, že to postačí. Realističtější by však byla vyšší míra perforace, která by se promítla do architektonického detailu lamel a výtvarného vyznění celých fasád.

Kompozice hmot a provozů je založena na evoluční teorii výuky, dá-li se to tak nazvat; tedy že kořeny profesního vzdělání – zapuštěné do země – představují ateliéry bakalářského studia. Kořeny tvoří řadu kvádrových hmot a spíše než na kořeny v původním významu připomínají líhně mláďat z filmu Sexmise. Na těchto inkubátorech architektonických ambicí leží zahrady jako ochranná vrstva.

Zahrady slouží pro přípravu krajinářů a opět vyvolávají otázku, jestli jsou na správném místě. Jejich poloha na sever totiž značně omezí atraktivitu pobytu, snad vyjma letních prázdnin, kdy je škola téměř prázdná. Nemohu se ubránit dojmu, že jejich izolace od parku na jižní straně budovy je násilná a zbytečná.

Dalším evolučním krokem je magisterské studium, které je komplet umístěné ve zmíněné štíhlé desce. Třeba jsem příliš velký pesimista, ale nezdá se mi, že by chodba dlouhá odhadem 80m byla nějak zvlášť přínosná v každodenním prožitku školního pobytu. Magisterské ateliéry se tedy ubírají vzhůru k nebi přes dalších šest podlaží, a jestliže se studenti při studiu stěhují postupně výš, mají větší nadhled a rozhled, tak to je něco na konceptu velmi zajímavého a čerstvého.

Vstupní partie tvoří objemově podstatnou část stavby. Jedná se o otevřený prostor se schodištěm v centrální pozici a věncem místností po obvodě. V hale jsou navrženy otvory přes všechny stropy, které pomáhají prostor prosvětlit. Zdá se mi ale, že nedostatečně na výšku všech pater.

Zvláštní je výběr prvku pro část interiéru. Banální kovové schodiště s pororošty. Očekával bych, že ambicí mladé nadané architektky bude zpracovat něco jedinečného a pro dům podstatného, jako třeba vstupní recepce.

Co se týká grafického pojednání výkresů, jsou přehledné a srozumitelné. To už ale neplatí u vizualizací, kde převládá efekt nad sdělností. Je to zjevně současný trend, kterému se autorka nechtěla protivit. Bohužel místo informací o materiálech a barevnosti návrhu můžeme prohlížet jen efektně zrnité černobílé abstraktní figury.

Profesní části nechci hodnotit, předpokládám jejich správnost po konzultacích s profesními specialisty.

Na závěr bych rád Helenu pochválil, i přes částečně negativní vyznění posudku.

Zmínění problémů neznamená, že celkově nepřevažují pozitiva.

S ohledem na nesmyslný objem požadované práce je zázrak, že je někdo schopný práci dokončit v tak ucelené formě.

Navrhuji práci k obhajobě s hodnocením B.

V Praze 14.6.2017

Ing. arch. Mgr. Martin Řežábek

